

Karin Gabor
Zakelijk correspondent

Michel Daenen
Zakelijk correspondent

Correspondenten Karin Gabor en Michel Daenen verhuisden in september 2008 met hun gezin vanuit Scheveningen naar het dorpje Tardona in Noordoost-Hongarije. Ze realiseren daar een eigen kleinschalig en exclusief conferentiecentrum met wellness- en hotelfaciliteiten. Daarnaast dragen ze met projectmanagement bij aan de verdere ontwikkeling van de regio. In elke editie van 'Hongarije In Zaken' vertellen ze over hun belevenissen.

Eind september vertrokken we naar Hongarije. Ons eigen huis in Hongarije was zo goed als klaar, de meubels stonden al op hun plek, dus we konden lekker meteen aan de slag met de bouw van het conferentiecentrum, dachten we... Het liep wat anders... De eerste weken zijn we vooral aan het regelen geweest. Als je Nederland wilt ontvluchten om onder het bureaucratisch juk uit te komen, dan kan je beter niet naar Hongarije komen, want dan kom je bedrogen uit. Ingewikkelder of moeizamer dan in Nederland? Eigenlijk denken we van niet. Het punt is alleen dat het vaak anders is en voor ons daarom zeer onlogisch. En...doordat we het niet kennen kost het extra tijd. Zo is er het voorbeeld van De Stempel.

Als je als bedrijf officieel erkend bent, mag je een stempel van je bedrijf laten maken. Hierop staan je bedrijfsnaam, vestigingsadres en belastingnummer. Deze stempel moet je bij een kantoorboekhandel laten maken en daarvoor moet je een officieel uittreksel van de registratiekamer meenemen (een soort KvK, maar dan toch anders). Wij waren al aan het fantaseren over een soort zegelring met lak of zo'n speciale stempel met braille en waren dan ook lichtelijk teleurgesteld toen het zo'n simpele zelfinktende stempel bleek te zijn die iedereen (in Nederland althans) gewoon gratis kan bestellen bij een niet nader te noemen online drukwerk bedrijf. We hechtten dan ook niet veel waarde aan het ding, maar dat bleek een verkeerde inschatting. Op elk

document dat je namens het bedrijf tekent, moet zo'n stempel komen. Voor onze logica dat we alles wat op de stempel staat ook met de hand kunnen schrijven en dat iedereen zo'n stempel kan laten maken zijn ze hier stoïcijns. We hebben dan ook al een aantal keren een extra ritje naar huis mogen maken om De Stempel van stal te halen. Vanaf nu hebben we hem dus standaard op zak.

Verder heb je voor bijna alles een vergunning nodig, maar als je de juiste mensen kent, dan is het soms snel geregeld. De vergunning voor het zwembad hadden we binnen een week, iets wat in Nederland onmogelijk is. Goed, we hadden dan ook wat voorwerk gedaan en bij alle bureaus (waaronder wijzelf) handtekeningen verzameld dat ze op de hoogte waren van de plannen en geen bezwaar hadden. We hebben onszelf ook toestemming moeten geven om over ons eigen land naar ons zwembad te lopen. Het opstellen van dit document heeft voor redelijk wat hilariteit gezorgd.

Wat wel moeilijk is, is dat je van verschillende personen of instanties soms wel vier verschillende verhalen

te horen krijgt als je iets wilt regelen. Volgens de één heb je een speciale vergunning of aangepaste keuken nodig als je ontbijtjes wilt serveren, volgens de ander is het afhankelijk van of het een warm of koud ontbijt is en volgens de derde (die het al jaren doet) heb je niets nodig als je onder dorpstoerisme valt en de vierde beweert dat het alleen om een speciaal nummer bij de belasting gaat en dat dan alles goed komt. Van andere Nederlanders uit de omgeving kregen we dan ook de tip: je moet gewoon beginnen. Die cowboymentaliteit wordt hier door wel meer Nederlanders toegepast. Dan zie je wel wat er gebeurt.

Een ding is voor ons zeker: positief blijven en er de lol van inzien, dat is belangrijk. Van de week kwam er een mooie dagelijkse gedachte over de mail: Pessimisten zijn slechts toeschouwers. Het zijn de optimisten die de wereld veranderen. Dus, 2009, here we come!

*Tekst en foto's:
© Karin Gabor & Michel Daenen januari 2009*